

Sygn. akt: I C 458/18 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lipca 2018r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Kłek
Protokolant:	p.o. sekretarza sądowego Aleksandra Sobótka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 lipca 2018 r. w K.

sprawy z powództwa (...)(...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w W.

przeciwko B. K.

o zapłatę

powództwo oddala.

Sygn. akt I C 458/18 upr.

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 06.02.2018 r. w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód (...)(...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. wystąpił o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego B. K. kwoty 397,90 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu swojego żądania powód wskazał, iż umową sprzedaży wierzytelności z dnia 8 grudnia 2017 r. nabył wierzytelność w stosunku do pozwanego od (...) S.A.

Dochodzona wierzytelność wynika z umowy ubezpieczenia potwierdzonej dokumentem nr (...). Strona pozwana była związana z wierzycielem pierwotnym umową ubezpieczenia, na mocy której pozwany zobowiązany był do zapłaty na rzecz wierzyciela pierwotnego należnej składki stanowiącej ekwiwalent udzielonej ochrony ubezpieczeniowej. Strona pozwana do dnia wniesienia pozwu nie dokonała spłaty zadłużenia.

Na dochodzoną pozwem kwotę 397,90 zł, składa się należność główna 337 zł oraz skapitalizowane odsetki w kwocie 60,90 zł naliczone od dnia następnego po dacie wymagalności do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu. Żądaniem pozwu objęte są także odsetki ustawowe za opóźnienie od dochodzonej pozwem kwoty od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Pozwany B. K. , zawiadomiony o terminie rozprawy, nie stawił się na rozprawie. W sprzeciwie od nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym pozwany podniósł , że nie jest dłużny nikomu dochodzonej pozwem kwoty kwestionując tym samym istnienie i wysokość dochodzonego pozwem roszczenia.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód nie udowodnił tego, iż przysługuje mu jakiekolwiek roszczenie względem pozwanego, w szczególności nie wykazał nabycia przedmiotowej wierzytelności, ani nawet jej istnienia. Powód nie przedstawił bowiem dokumentów wykazujących swoje następstwo prawne, ani nawet potwierdzających zobowiązanie pozwanego wobec poprzednika prawnego powoda.

W szczególności powód nie udowodnił tego, iż przysługuje mu jakiekolwiek roszczenie względem pozwanego, nie wykazał bowiem istnienia przedmiotowej wierzytelności. Żaden z przedłożonych dokumentów nie stanowi dowodu istnienia stosunku prawnego pomiędzy pozwanym a wierzycielem pierwotnym.

Przedstawiony przez stronę powodową materiał dowodowy nie stanowi wystarczającej podstawy do uwzględnienia powództwa, powód nie wykazał bowiem w sposób dostateczny faktów , z których wynikałyby obowiązki pozwanego wynikające z tytułu umowy ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu w tym w szczególności obowiązek zapłaty składki na rzecz wierzyciela pierwotnego. W szczególności powód nie wykazał zawarcia umowy obowiązkowego ubezpieczenia OC pojazdu z A. M. jako zbywcą samochodu , ani przeniesienia własności pojazdu na pozwanego B. K. ani też wynikających stąd obowiązków pozwanego wobec wierzyciela pierwotnego do zapłaty składki z tytułu kontynuacji umowy obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdu. Nie przedstawił także sposobu wyliczenia wysokości składki na kwotę 337 zł.

Powód załączył do pozwu kserokopię dokumentu stanowiącego potwierdzenie zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych – Polisa nr (...) (k. 27) , która miała zostać zawarta 27.01.2015 r. pomiędzy wierzycielem pierwotnym a A. M. jako właścicielem pojazdu marki B. nr rej. (...) na okres ubezpieczenia od 27.01.2015 r. do 26.01.2016 r. z ustaleniem wysokości składki OC oraz (...) na kwotę ogółem 718 zł, płatną w dwóch ratach : I rata płatna 03.02.2015 r. w wysokości – 365 zł , II rata płatna 27.07.2015 r. w wysokości 353 zł. Ponadto do pozwu załączono kserokopię umowy sprzedaży samochodu B. nr rej. (...), która miała zostać zawarta dnia 29.06.2015 r. pomiędzy A. M. a B. K. .

Przedłożone przez stronę powodową kserokopie Polisy nr (...) (k. 27) jako potwierdzenia zawarcia umowy ubezpieczenia OC zawartej za zbywcą pojazdu oraz umowy sprzedaży pojazdu z dnia 29.06.2015 r. jako przenoszącej własność pojazdu na pozwanego , nie zostały potwierdzone przez występującego w sprawie pełnomocnika powoda za zgodność z oryginałem wobec czego nie stanowią dokumentów w rozumieniu art. 245 k.p.c. a ich wartość dowodowa jest znikoma. W konsekwencji w/w kserokopie nie mogą stanowić dowodu zdarzeń w nich opisanych, w szczególności nie stanowią dowodu, że oświadczenia w nich zawarte pochodzą od osób w nich wymienionych.

Dowodu istnienia zobowiązania pozwanego nie stanowi także kopia wezwania do zapłaty kwoty 395,51 zł z dnia 27.12.2017r.(k. 29) . Brak dowodów jego doręczenia pozwanemu, a w szczególności dowodu, iż pozwany uznał wynikające stąd zobowiązanie. Z żadnych przedłożonych przez stronę powodową dokumentów nie wynika też sposób obliczenia składki na kwotę 337 zł .

Przedłożona przez powoda umowa przelewu wierzytelności jako zawarta w dniu 08.12.2017 r. pomiędzy (...) S.A. w W. a powodem (...) (...) Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym Niestandaryzowanym Funduszem Sekurytyzacyjnym z siedzibą w W. również nie stanowi dowodu istnienia wierzytelności wobec pozwanego ani dowodu nabycia takiej wierzytelności przez powoda. Z treści tej umowy wynika , że przedmiotem umowy jest przelew przez (...) S.A. na cesjonariusza wierzytelności wynikających z tytułu niezapłaconych składek z tytułu ubezpieczeń , których szczegółowy wykaz stanowi załącznik nr1 i załącznik nr 2 do umowy. Umowa ta została przedłożona w postaci

kserokopii nie potwierdzonej za zgodność z oryginałem, wobec czego nie stanowi dowodu, że osoby, które ją podpisały, złożyły oświadczenia w niej zawarte. Powód nie wykazał, zatem, że do zawarcia przedmiotowej umowy przelewu wierzytelności doszło oraz że jej przedmiotem mogła być ewentualna wierzytelność wobec pozwanego, albowiem załącznik do umowy przelewu wierzytelności, z którego wynikałby przelew wierzytelności wobec pozwanego, również został przedłożony w postaci kserokopii nie potwierdzonej za zgodność z oryginałem.

Nie stanowi dowodu istnienia wierzytelności pozwanego i jej nabycia przez powoda załączona do pozwu informacja o cesji wierzytelności (k. 30), która została przedłożona w formie kserokopii nie potwierdzonej za zgodność z oryginałem. Brak jest dowodu doręczenia pozwanemu informacji o cesji wierzytelności.

Mając na uwadze powyższe należało uznać, że powód nie wykazał, iż przysługuje mu względem pozwanego dochodzona pozwem wierzytelność. Zgodnie zaś z ogólną zasadą wyrażoną w art. 6 kc, ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym, kto z tego faktu wywodzi skutki prawne. Na gruncie prawa procesowego odpowiednikiem cyt. przepisu jest art. 232 kpc, zgodnie z którym strony zobowiązane są wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W myśl przytoczonych przepisów, to na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie.

Powód winien zatem wykazać wszystkie okoliczności stanowiące podstawę żądania pozwu. Podkreślić należy, iż w przedmiotowym postępowaniu strona powodowa jest podmiotem profesjonalnym, który powinien być świadom wystąpienia negatywnych konsekwencji procesowych w przypadku, gdy powołuje mniej dowodów, niż tego wymaga materialnoprawna podstawa zgłoszonego roszczenia.

Nadto wskazać należy, iż w sprawach cywilnych rzeczą Sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy – obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach.

Wobec powyższego należało w przedmiotowej sprawie uznać za zasadne zarzuty pozwanego kwestionujące istnienie i wysokość dochodzonego pozwem roszczenia.

Powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika procesowego, winien przejawiać staranność w wykazaniu zasadności powództwa. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z 7.11.2007r. (II CSK 293/07), ciężar udowodnienia faktu należy rozumieć nie tylko jako obarczenie jednej ze stron procesu obowiązkiem przekonania sądu dowodami o prawdziwości swoich twierdzeń, ale również konsekwencjami zaniechania realizacji tego obowiązku lub jego nieskuteczności. W niniejszej sprawie natomiast powód nie przedłożył dowodów dostatecznie uzasadniających jego roszczenie.

Mając na względzie wszystkie powyższe okoliczności, powództwo należało oddalić.